

Roma Görümünü Müəyyən edir — On dördüncü nömrə

Məsihin əksləri və vəhşi heyvanın surətinin formalaşması: Axır günlərdə peyğəmbərlik xarakterli bir paralel

Jeff Pippenger
2024-09-02

Birləşmiş Ştatların vəhşiyə bənzər və vəhşinin surətini nə zaman formalaşdırdığını müəyyən edən peyğəmbərlik xətti, protestantizmin buynuzunun Məsihin surətini formalaşdırdığı vaxt baş verir. Bu formalaşma Daniel kitabının onuncu fəslində xüsusi olaraq müəyyən edilir; orada Daniel səbəbedici güzgü olan “marah”ı, yəni görüntünü görür. Daniel Məsihə baxanları təmsil edir və bunu etməklə onlar Məsihin xarakterini əks etdirirlər. Onuncu fəslə Daniel tərəfindən təmsil olunan yüz qırx dörd min nəfər, yalnız Onun xarakterinə baxdıqları zaman daxilə Məsihin surətini formalaşdırırlar. Baxmaqla onlar dəyişdirilirlər.

Vəhşinin surəti vəhşini əks etdirir və vəhşinin surətinin formalaşması Allahın xalqı üçün böyük sınaqdır; onların əbədi taleyi bununla müəyyən olunacaqdır. Protestant kilsələri Amerika Birləşmiş Ştatlarının hökuməti üzərində nəzarəti ələ aldıkları zaman, papalıq hakimiyyətinin siyasi dəstək geri götürülməzdən əvvəl istifadə etdiyi idarəetmə quruluşunu səciyyələndirən kilsə və dövlət sisteminin bir surətini formalaşdırmış olacaqlar. Həmin eyni zaman dövründə Məsihin surəti də Onun son günlərdəki xalqında hasil ediləcəkdir. Lakin Daniel ilə birlikdə olanlar arasında elələri də var idi ki, görüntünü görmədilər, çünki görüntüdən qaçdılar. Onlar sınaq vaxtı ərzində Məsihin surətinin öz daxililərdə formalaşmasına yol verməkdən imtina etməklə, vəhşinin surətinin formalaşması sınağından keçə bilmədilər.

Əks olunmanın ruhani prinsipi Məsihi təmsil edən güzgüyə baxmaqla həyata keçirilir və “marah” görünüşü səbəbverici bir görünüş olduğuna görə, güzgüdəki Məsih surəti bəşəriyyətdə Məsih surətini hasil edir. Hərfi güzgü güzgüyə baxan adamın surətini əks etdirir, lakin bu prinsipin ruhani tətbiqində güzgü ilə bağlı dəyişənlər vardır. Sadəcə “kəlamın eşidəni olub, icra edəni olmayan” kəs “özünə baxar, gedər və dərhal necə bir adam olduğunu unudar.” Onlar güzgüyə baxırlar və yalnız bəşəriyyəti görürlər.

“Unudqan dinləyici deyil, əksinə, işin icraçısı” olan digər sinif Allahın qanununu görür, onlar güzgüdə Məsihi görürlər. İş bundan ibarətdir ki, əks etdirmə prinsipinin “təbii” bir gerçəkliyi və ruhani bir gerçəkliyi olduğunu anlamaqdır. Daniel “iş” görənləri təsvir edir, çünki o, doqquzuncu və onuncu fəsillərdə əks etdirmənin ruhani prinsipini hasil edən işi təsvir edir.

O günlərdə mən, Daniel, tam üç həftə matəm tuturdum. Nə ləziz çörək yedim, nə ağzıma ət və şərab dəydi, nə də tam üç həftə tamam olanadək heç özümü məsh etdim. Daniel 10:1, 2.

Cəbrayıl səkkizinci fəslin görüntüsünün qismən şərhini Danielə vermişdi, lakin Daniel onun hamısını başa düşməmişdi.

Mən, Daniel, taqətdən düşüb bir neçə gün xəstə qaldım; sonra qalxıb padşahın işini gördüm; və bu görüntüdən heyrət içində qaldım, lakin onu heç kəs başa düşmədi. Daniel 8:27.

Uayt bacı bizə bildirir ki, Daniel doqquzuncu fəsildə Cəbrailin Danielə gətirdiyi, Daniel kitabının səkkizinci fəslindəki xəbəri yozumunu anlamağa çalışırdı.

“Yeni və daha dərin bir ciddiyyətlə Miller peyğəmbərliklərin araşdırılmasını davam etdirdi; indi son dərəcə böyük əhəmiyyətə və hər şeyi özünə cəlb edən marağa malik görünən bu mövzunun tədqiqinə həm gecələrin, həm də gündüzlərin bütöv saatları həsr edilirdi. Daniel kitabının səkkizinci fəslində o, 2300 günün başlanğıc nöqtəsinə dair heç bir ipucu tapa bilmirdi; mələk Cəbrayıl, Danielə görüntünü anlatması əmr olunsaydı, ona yalnız qismən bir izah verdi. Kilsənin başına gələcək dəhşətli təqib peyğəmbərin görüntüsündə açıldıqca, cismani qüvvəsi tükəndi. O, artıq daha artıq dözə bilmədi və mələk onu bir müddətə tərək etdi. Daniel “özündən getdim və bir neçə gün xəstə oldum”. “Və bu görüntüyə heyrət etdim,” — deyərək söyləyir, — “lakin onu anlayan olmadı.”

“Lakin Allah Öz elçisinə əmr etmişdi: «Bu adama görüntünü anlamağa imkan ver». Həmin tapşırıq yerinə yetirilməli idi. Buna itaət edərək mələk bir müddət sonra Danielin yanına qayıdıb dedi: «Mən indi sənə hikmət və anlayış vermək üçün gəldim»; «buna görə də sözü anla və görüntünü nəzərdən keçir». Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. Səkkizinci fəsildəki görüntüdə izahsız qalmış bir mühüm məqam var idi, yəni vaxta aid olan məqam — 2300 gün dövrü; buna görə də mələk izahını davam etdirərkən başlıca olaraq zaman mövzusu üzərində dayanır.” Böyük Mübarizə, 325.

Onuncu fəsildə bizə bildirilir ki, Daniel “görmə”ni və “məsələ”ni anlayırdı; lakin Daniel daha artıq nur istəyirdi, buna görə də o, bu anlayışı tapmağa ürəyini yönəltdi və iyirmi bir gün oruc tutdu. Bunu etməklə o, təbii əksolunma prinsipində timsal olunan ruhani əksolunma prinsipini anlayan axır günlərin insanlarını təmsil edir. Bu anlayış onların əməlləri ilə nümayiş etdirilir və onların əməlləri, Daniel vasitəsilə, Allahın peyğəmbərlik Kəlamının düzgün anlayışını axtarmaq kimi təmsil olunur. Görmədən qaçanların açıq-aşkar ziddiyyəti isə ondadır ki, onlar Allahın peyğəmbərlik Kəlamının düzgün anlayışını axtarmırdılar.

Danielin anlamağa can atırmış kimi təqdim olunduğu Allahın peyğəmbərlik Kəlamının həqiqəti axır günlərin nurudur; çünki Daniel yüz qırx dörd min nəfəri təmsil edir. Buna görə də Daniel, Allahın peyğəmbərlik Kəlamının, möhlət bağlanmazdan əvvəl son sınaq kimi təqdim olunan nurunu anlamağa çalışan bir sinfi təmsil edir. Bu baxımdan, möhlət bağlanmazdan dərhal əvvəl açılan İsa Məsihin Vəhyidir, lakin eyni zamanda bu, vəhşi heyvanın surətinin formalaşması kimi təqdim olunan sınaqdır.

Vəhşinin surətinin formalaşması, vəhşinin surətinin necə inkişaf etdirildiyi prosesini birbaşa müəyyən edir. Həmin gerçəklik, əvvəlcə sınağın əsas mövzusu olan vəhşini müəyyən etmədən düzgün şəkildə müəyyənləşdirilə bilməz. Surətin necə formalaşdığını müəyyən edən və bunu aşkara çıxaran məhz vəhşidir.

“Bəs ‘vəhşiyyə surət’ nədir? və o necə yaradılmalıdır? Surət iki buynuzlu vəhşi tərəfindən düzəldilir və vəhşiyyə bir surətdir. O, həm də vəhşinin surəti adlanır. Elə isə surətin nəyə

bənzədiyini və onun necə yaradılmalı olduğunu öyrənmək üçün biz vəhşinin özünün — papalığın — xüsusiyyətlərini araşdırmalıyıq.

“İlk kilsə Müjdənin sadəliyindən uzaqlaşaraq büt-pərəst ayin və adətləri qəbul etməklə pozulduqda, Allahın Ruhunu və qüdrətini itirdi; və xalqın vicdanlarını nəzarət altında saxlamaq üçün dünyəvi hakimiyyətin dəstəyini axtardı. Nəticədə papalıq meydana gəldi—dövlət hakimiyyətinə nəzarət edən və ondan öz məqsədlərini irəli aparmaq, xüsusilə də ‘bidətin’ cəzalandırılması üçün istifadə edən bir kilsə. Amerika Birləşmiş Ştatlarının vəhşi heyvanın surətini yaratması üçün dini hakimiyyət mülki hökumətə elə nəzarət etməlidir ki, dövlətin səlahiyyəti də kilsə tərəfindən öz məqsədlərini həyata keçirmək üçün işlədilsin.” The Great Controversy, 443.

“Surətin necə olduğunu və onun necə formalaşdırılmalı olduğunu öyrənmək üçün, heyvanın özünün — papalığın — xüsusiyyətlərini araşdırmalıyıq.” Son günlərin sınağı olan və möhlət bağlanmazdan az əvvəl ortaya çıxan görüntünü müəyyən edən məhz həmin heyvandır. Daniel görüntünü də, məsələni də anladı.

Fars padşahı Kirin üçüncü ilində, adı Beltşassar adlandırılan Daniyelə bir şey aşkar olundu; və o şey həqiqi idi, lakin təyin olunmuş vaxt uzun idi; o da həmin şeyi dərk etdi və görüntünü anladı. Daniel 10:1.

Bu görüntü iki min üç yüz ilin “mərəh” görüntüsüdür. “Şey” İbrani dilində “söz” mənasını verən “dabar” sözüdür. Birinci ayədə “şey” kimi tərcümə olunan eyni söz (“dabar”) doqquzuncu fəslin iyirmi üçüncü ayəsində “məsələ” kimi tərcümə olunmuşdur.

Bəli, mən dua edərək danışdığım vaxt, başlanğıcdakı görüntüdə gördüyüm həmin adam Cəbrayıl cəld uçaraq axşam təqdiməsinin vaxtı mənə toxundu. O, məni məlumatlandırdı, mənimlə danışdı və dedi: “Ey Daniel, indi sənə hikmət və anlayış vermək üçün çıxıb gəlmişəm. Sənin yalvarışlarının başlanğıcında əmr verildi, mən də bunu sənə bildirmək üçün gəlmişəm; çünki sən çox sevilənsən. Buna görə məsələni anla və görüntünü dərk et.” Daniel 9:21–23.

Cəbrayıl Daniələ, Danielin etdiyi duaya cavab olaraq gəlir; bu dua, Danielin Levililər kitabının iyirmi altıncı fəslində təsvir olunan səpələnmə ilə təmsil edilən əsarət içində olduğunu dərk etdiyi zaman aldığı maariflənmə ilə əlaqəlidir.

Onun padşahlığının birinci ilində mən, Daniel, kitablardan anladım ki, Rəbbin Yerusəlimin viranəliyi haqqında yetmiş ili tamamlayacağına dair sözü peyğəmbər Yeremyaya gəlmişdi. Daniel 9:2.

Yeremyanın müəyyən etdiyi əsarət Danieli Musanın qeyd etdiyi “yeddi vaxt” əsarətinə apardı; bu isə həm bir “and”, həm də bir “lənət” idi.

Bəli, bütün İsrail Sənin qanununu pozdu, hətta ondan dönərək Sənin səsinə itaət etmədi; buna görə də Allahın qulu Musanın qanununda yazılmış lənət və and üzərimizə töküldü, çünki biz Ona qarşı günah etdik. O da bizə və üzərimizdə hökm verən hakimlərimizə qarşı söylədiyi sözlərini üzərimizə böyük bir belə gətirməklə təsdiq etdi; çünki bütün səmanın altında

Yerusəlimin başına gətirilənə bənzər bir şey edilməmişdir. Musanın qanununda yazıldığı kimi, bütün bu belə başımıza gəldi; yenə də təqsirlərimizdən dönək və Sənin həqiqətini anlayaq deyə Allahımız Rəbbin önündə dua etmədik. Daniel 9:11–13.

Yeremya və Musanın iki şahidliyi əsasında Daniel başa düşdü ki, Yerusəlimin üzərinə gətirilmiş viranəlik qədim İsrailin üzərinə “tökülmüş” Musanın “lənəti” idi. Sister White Yeremyanın şahidliyinə “kilsəyə şəhadətlər” kimi istinad edir və bu baxımdan, bu, Yeremyanı son günlərin Peyğəmbərlik Ruhunun təmsilçisi kimi müəyyən edir; çünki son günlərdə “kilsəyə şəhadətlər” məhz budur. Yeremya Peyğəmbərlik Ruhunu, Musa isə Müqəddəs Kitabı təmsil edir.

Daniel axır günlərdə olan və həmin iki şahiddən özlərinin səpələnmiş olduqlarını anlayanları, həmçinin Müqəddəs Kitabdən və Peyğəmbərlik Ruhundan oyadılıqlarını dərk edənləri təmsil edir; necə ki, Daniel də özü(nün) (onların) əsirlikdə olmuş olduğu həqiqətinə oyadılmışdı və bu əsirliyin Allahın peyğəmbərlik Kəlamında təmsil olunduğunu anlamışdı.

Allahın son gün xalqının təcrübəsi on qızın təcrübəsidir.

“Matta 25-dəki on bakirə məsəli də Advent xalqının təcrübəsini təsvir edir.” The Great Controversy, 393.

On bakirə məsəlindəki yubanma vaxtı, Danielin doqquzuncu fəsildəki həmin oyanışını təmsil edir. Müqəddəsləşdirilmiş iki şahidin əsasında Daniel dərk etdi ki, onun bütün həyatı Allahın Kəlamı daxilindəki müəyyən bir peyğəmbərliyin yerinə yetməsi idi. Həmin peyğəmbərlik Danieli, növbəti fəsildə onun başına gələcək hadisəyə hazır olması üçün zəruri olan çarəyə yönəltdi. Eynilə, Millerçilər on bakirə məsəlini yerinə yetirdikdə, onlar da birinci məyusluğun və yubanmanın onları yuxuya verdiyi həqiqətinə oyadılmalı idilər. Bütün peyğəmbərlər axır günləri təmsil edir.

Danielin və Millerçilərin oyanışı son günlərdə yüz qırx dörd minin oyanışının iki şahididir.

“İsa və bütün səma ordusu canlarının sevdiyi Şəxsi görməyə şirin bir intizarla həsrət çəkmiş olanlara şəfqət və məhəbbətlə baxırdı. Mələklər onların ətrafında pərvaz edir, sınaq saatlarında onlara dayaq olmaq üçün hazır dayanırdılar. Səmavi xəbəri qəbul etməyi laqeydliliklə qarşılamaş olanlar qaranlıqda qaldılar və Allahın qəzəbi onlara qarşı alovlandı, çünki O, onlara göydən göndərdiyi nuru qəbul etmək istəmədilər. Rəblərinin nə üçün gəlmədiyini anlaya bilməyən həmin sadıq, məyus olanlar qaranlıqda buraxılmadılar. Onlar yenidən peyğəmbərlik dövrlərini araşdırmaq üçün Müqəddəs Kitablarına yönəldildilər. Rəbbin əli rəqəmlərin üzərindən götürüldü və səhv izah olundu. Onlar gördülər ki, peyğəmbərlik dövrləri 1844-cü ilə çatır və peyğəmbərlik dövrlərinin 1843-cü ildə sona çatdığını göstərmək üçün irəli sürdüləri eyni dəlil, onların 1844-cü ildə tamamlanacağını sübut edirdi. Allahın Kəlamından çıxan nur onların mövqeyi üzərinə saçırdı və onlar bir ləngimə vaxtı aşkar etdilər — ‘Görmə ləngisə də, onu gözlə.’ Məsihin dərhal gəlməsinə olan məhəbbətlərində onlar görmənin ləngiməsini gözdən qaçırmışdılar; halbuki bu ləngimə həqiqi gözləyənləri aşkara çıxarmaq üçün nəzərdə tutulmuşdu. Yenə onların bir vaxt nöqtəsi var idi. Bununla belə, gördüm ki, onların çoxu 1843-cü ildə imanlarını səciyyələndirmiş olan həmin qeyrət və qüvvət dərəcəsinə sahib olmaq üçün ağır məyusluqlarından üstünə qalxa bilmirdi.” Erkən Yazılar, 236.

Məsəlın yerinə yetməsində Millerçilər “görümün ləngiməsini gözdən qaçırmışdılar”, lakin onlar “yenidən” “peyğəmbərlik dövrlərini araşdırmaq üçün Müqəddəs Yazılarına yönəldildilər. Rəbbin əli rəqəmlərin üzərindən götürüldü və səhv izah olundu.” Daniel Müqəddəs Yazıya yönəldildi və “Rəbbin əli” “peyğəmbərlik dövrləri”nin üzərindən götürüldü; və Daniel təkcə eşidən deyil, icra edən biri olaraq, fəal imanla Levililər iyirmi altıda verilən göstərişləri, eləcə də Allahın xalqının dağılmış vəziyyətinin çarəsini və həllini yerinə yetirməklə Yeremya və Musanın xəbərini anladığını sübut etdikdə, onda “izah” Danielə verildi.

Son günlərdə yüz qırx dörd min nəfər məsəlın ləngimə vaxtını onun son və ən kamil yerinə yetməsində tamamladıqda, bunu “vəhşi heyvanın surətinin formalaşdırılması”nın onların böyük sınağı olduğu bir zaman dövründə edəcəklər.

Bu fikirləri növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“‘Meyvə yetişən kimi, dərhal ora orağı salır, çünki biçin vaxtı çatmışdır.’ Məsih Öz Kilsəsində Özünün təzahürünü böyük həsrətlə gözləyir. Məsihin xasiyyəti Onun xalqında kamil surətdə əks olunduqda, O zaman O, onları Özününkülər kimi qəbul etmək üçün gələcək.” Məsihin Məsəlləri 69.

“Dünyanı бүрүyən şey, Allah haqqında yanlış dərk etmənin qaranlığıdır. İnsanlar Onun xasiyyəti barədə biliklərini itirirlər. Bu, yanlış başa düşülmüş və təhrif edilərək yozulmuşdur. Bu vaxt Allahdan bir xəbər bəyan olunmalıdır—təsiri ilə nur saçan və qüdrəti ilə xilas edən bir xəbər. Onun xasiyyəti tanındılmalıdır. Dünyanın qaranlığına Onun izzətinin nuru, Onun yaxşılığının, mərhəmətinin və həqiqətinin nuru saçılmalıdır.”

“Bu, peyğəmbər Yeşayanın bu sözlərində təsvir etdiyi işdir: ‘Ey müjdə gətirən Yerusəlim, səsinə qüvvətlə ucalt; onu ucalt, qorxma; Yəhudanın şəhərlərinə de: Budur Allahınız! Budur, Rəbb Allah qüdrətli əllə gələcək və Onun qolu Onun üçün hökm edəcək; budur, Onun mükafatı Onunladır və Onun işi Onun önündədir.’ Yeşaya 40:9, 10.”

“Bəyin gəlişini gözləyənlər xalqa belə deməlidirlər: ‘Budur, sizin Allahınız.’ Mərhəmətli nurun son şüaları, dünyaya veriləcək son mərhəmət xəbəri, Onun məhəbbət xarakterinin aşkara çıxarılmasıdır. Allahın övladları Onun izzətini təzahür etdirməlidirlər. Onlar öz həyatlarında və xarakterlərində Allahın lütfünün onlar üçün nə etdiyini üzə çıxarmalıdırlar.” Christ’s Object Lessons, 415.